

det bestaaende Grundlag, eller kunde den højtærede Regering tænke sig at gaa til en Reform af den direkte Beskatning uden Hensyn til, hvor stort eller hvor lille Overskuddet bliver af Nedskæringen?

Endelig er der med Hensyn til det finanspolitiske ogsaa Grund til paa ny at rette Spørgsmaal til den højtærede Regering. Det er jo ganske utvivlsomt, at det ogsaa erhvervspolitisk set faar Virkning, at Udgifterne paa Statsbudgettet nedskæres, men jeg har før rettet Spørgsmaal angaaende Nedskæringen til den højtærede Statsminister, og de Udtalelser, der nu faldt fra den ærede konservative Ordfører, bestyrker mig i Betimeligheden af paa ny at rette dette Spørgsmaal til den højtærede Minister. Den ærede Ordfører for de Konservative erklærede, at der allerede var Nedskæringsforslag, der kunde bringes frem til Forhandling i Tinget igen, hvis Regeringen vilde, men Regeringen har tøvet dermed. Herefter mener jeg, at det mere end nogen Sinde er betimeligt at spørge den højtærede Regering, om det er dens Hensigt kun at ville gaa med til en *en bloc* Nedskæring, ikke under nogen Omstændigheder at ville acceptere en Nedskæring, først paa det sociale Omraade f. Eks., og derefter drøfte, hvad der kunde skæres ned paa Tjenestemandsløvgivningens Omraade, men om det er den højtærede Regerings Mening, at alle disse Nedskæringsforslag er et *en bloc* Forslag, som kun kan forelægges Tinget paa en Gang til Vedtagelse eller Forkastelse.

Den højtærede Statsminister kneb saa smukt udenom, da jeg for et Par Maaneder siden spurgte ham om, hvorledes Arbejdsvilkaarene for de Konservative var paa dette Omraade, om Forholdet var det, at det kun var Enkeltheder og Detailler, den højtærede Regering vilde acceptere af Forandringer, eller om den højtærede Regering vilde være kulant, strække sig vidt, blot det finansielle Hovedformaal, en stor Nedskæring paa ca. et halvt Hundrede Millioner Kroner, blev opnaaet. Den højtærede Statsminister kneb da udenom, men jeg tror, at jo længere Tid der gaar, des mere nødvendigt er det, at vi faar Klarhed paa dette Punkt, hvis det ikke skal endemed, at Tidspunktet bliver forpasset, og det konservative Parti paa dette Omraade, som det jo efter min Erfaring er hændet paa andre Omraader, bliver overrumplet.

Der næst vil jeg gerne spørge den højtærede Regering, om den ikke er Tilhænger af det Synspunkt paa det sociale Omraade, som jeg absolut mener maa være det

ledende Synspunkt, og som jeg for øvrigt Gang paa Gang her i Salen og ude blandt mine Vælgere ustandselig har gjort mig til Talsmand for, allerede da vi i 1921 havde den første Arbejdsløshedslov til Behandling, at det er ikke en konservativ Samfundsopgave at være med til i større Omfang end absolut nødvendigt af finansielle Grunde at slaa den mindre bemidlede Befolknings økonomiske Levofod i Stykker. Det er tværtimod en selvfølgelig konservativ Opgave at gøre sit til, at den mindst bemidlede Del af Befolkningen ikke paa det sociale Omraade kommer til at lide uforskyldt Nød; og saa fattig er vel den danske Stat heller ikke, at det skulde være nødvendigt at lade den mindre bemidlede Befolkning i den ene og den anden Henseende undgælde af Hensyn til Statsfinansernes Retablering. Saa galt er det dog vel ikke.

Det forekommer mig, at de Lovforslag, som den højtærede Regering har forelagt, og som altsaa indirekte — det anerkender jeg — faar erhvervspolitisk, økonomisk Betydning, har været overmaade daaligt departementalt tilrettelagt, det forekommer mig, at den højtærede Statsminister har haft en overmaade uheldig og ubehændig departemental Medhjælp. Jeg beklager, at den højtærede Statsminister har faaet en saadan Støtte paa disse Omraader, og jeg tror, at det Hovedmaal, han har sat sig, kunde virkeliggøres, uden at man gik til Foranstaltninger, som paa saa ganske urimelig Maade spiller politiske Trumfer over i Socialdemokraternes tomme Hænder.

Og endelig vil jeg med Hensyn til Tjenestemandsspørgsmaalet, som jo ogsaa faar Betydning for Bedømmelsen af den økonomiske Situation, sige, at jeg hylder en Opfattelse, som er ganske modsat den højtærede Regerings, paa dette Omraade. Jeg mener ikke, at Tyngdepunktet paa dette Omraade bør lægges ene og alene i Nedskæringen, men først og fremmest i Forenkling og Afskedigelse. Jeg mener, at den højtærede Regering og dens Støtteparti med fuldgod Samvittighed kunde gaa med til i det Omfang, det kan gøres uden Formindskelse af Administrationens Effektivitet, at foretage saadanne Masseafskedigelser, som er det ærede Medlem Hr. Parkov en Gru. Hvis vi gik Administrationen igennem Punkt for Punkt, ja, jeg kunde sige Landstation for Landstation o. s. v. op til den øverste Centraladministration, saa skulde den højtærede Statsminister se, hvor mange vi kunde